

Skridd. Jeg vil derfor paastaa, at en Forhaandsbetragtning gør det sandsynligt, at man trænger til en Reform af vor Læreruddannelse. Men jeg vil dernæst minde om, at vort højere Skolevæsen er blevet reformeret ved Almenskolen, og selv om vor Folkeskole endnu maa vente paa den store Reform, der bør komme, saa tror jeg dog, man maa sige, at Reformationen af Almenskolen allerede er ved at smitte af, saaledes at der maa rejse sig Krav om ogsaa at faa en bedre Uddannelse for Folkeskolens Læreres Vedkommende. Dertil kommer, at Samfundets Krav gennem den mægtige Udvikling, som Samfundet aandeligt og materielt har gennemgaaet hele Verden over og særlig i Danmark i de sidste 60 Aar, efter min Opfattelse i højeste Grad fordrer, at der maa en anden Uddannelse til. Jeg skal minde om, hvad der allerede er blevet antydet af det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard), at vi har haft en pædagogisk Stormand som Grundtvig, hvis Indflydelse vel nok uvilkaarligt har afsat sig baade i vor Folkeskole og i Læreruddannelsen, men hvis Indflydelse dog maaske kunde trænge til en Gang at blive — jeg vil ikke sige lovfæstet, for man hader jo at sætte Ordet „Lov“ i Forbindelse med Grundtvig, men hvis Indflydelse kunde trænge til en Gang at blive et Præg, der officielt blev sat paa vor Skoleordning. Og materielt behøver man jo blot at se paa, hvorledes hele Livet har omformet sig. Man kan begynde helt nede ved Sporten og ende oppe ved Teknikken for maaske yderligere at ende ved det merkantile. Man vil se, hvorledes hele Samfundet har omordnet sig, saaledes at man maa spørge: Er vor Folkeskole tilfredsstillende; og det vil igen til syvende og sidst sige: Er vor Læreruddannelse tilfredsstillende i Forhold til Samfundets Krav? Hvad endelig vor Folkeskole angaar, deler heller ikke jeg den Begejstring, som er udtalt over den. Det er min Mening, at den neppe staar nær saa højt, som man almindelig indbilder sig i Danmark. Det er naturligvis vanskeligt at fremsætte Bevis for den Slags Paastande, men jeg maa dog maaske have Lov at sige, at jeg gennem min Stilling som Lærer ved en Militærskole, hvor jeg fik med Elever at gøre, der ret nylig var kommet ud af Kommuneskolen, har personlig Erfaring for, at deres Uddannelse ikke var tilfredsstillende. Dermed mener jeg ikke saa meget dette, at deres Kundskabsmængde ikke var tilfredsstillende, men jeg mener, at den

Maade, hvorpaa de kunde tumle med deres Kundskaber, var saare utilfredsstillende. Det er mærkeligt at se Nutidens danske Dreng, der jo faktisk som Sportsmennesker kan optræde meget selvstændigt, og som i Modsætning til, hvad der var Tilfældet i gamle Dage, ikke er bange for at snakke med, som kan tage Initiativet i det Ungdomsliv, de har med deres Kammerater — det er mærkeligt at se, at disse Mennesker, der virkelig er yderst vaagne overfor noget, som man ikke turde vove sig til i min Barndom, mangler Selvstændighed og Initiativ, naar det kommer an paa at anvende Kundskaberne. Jeg kunde have Lyst til for denne høje Forsamling at nævne blot to smaa Eksempler, som for ikke mere end halvandet Aar siden har mødt mig i min Virksomhed, to rene Ubedydeligheder, men som kaster Lys, synes jeg, over Folkeskolens Resultater.

Da den nuværende Krig var udbrudt, kom jeg en Gang til at tale med mine Elever om, hvor gammel Franz Joseph var, og for at belyse det sagde jeg til dem: Han er saa gammel, at han har levet den Gang, vi fik Grundloven; han er kommet paa Tronen allerede 1848. Jeg spurgte en Elev, fordi jeg i mine Timer saa tit eksperimenterer i andre Fag: Hvor længe har saa den Mand regeret? Eleven var Nr. 2 i sin Klasse. Ved Optagelsesprøven sigtes disse Elever meget stærkt, hvorfor man kunde være belavet paa, at hvad jeg spurgte ham om, var han i nogen Grad i Stand til at tumle med, det var ganske simpelt at foretage dette Hovedregningsstykke at trække 1848 fra 1914. Det kunde han ikke, det var ham umuligt at tumle med Regnestykket, saaledes at han fik det stillet rigtigt op. Det skyldtes ikke Angst eller Forfjamskelse, men han havde aabenbart intet Begreb om, hvad jeg vil kalde Fagets Metodik. Jeg sagde saa: Ved De ikke — jeg sagde De til dem, skønt de var unge —, at De let løser det ved at begynde med at trække Tierne fra hinanden? Saa gik det i en Fart. En anden Gang vilde jeg have en Elev til at finde de norditalienske Søer paa Kortet. Jeg vildledte ham med Villie med at sige: Tag Svejts-Kortet, der maa de ligge i Nærheden. Han fik Svejts-Kortet og gik fuldstændig i Staa; det ender nemlig lige over de norditalienske Søer. Saa sagde jeg: Kan De ikke finde ud af, hvad De skal gøre; kan De ikke arrangere Dem paa en eller anden Maade, saa at De kan finde dem? Han kunde ikke. Jeg sagde da: Kan De ikke blade nogle